

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 182/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou, Bajzova 2, Košice, proti rozsudku Mestského súdu Košice sp. zn. 60Cpr/20/2024 z 23. apríla 2025 a proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoPr/8/2025 z 19. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označenými rozhodnutiami mestského súdu a krajského súdu, konkrétne ich výrokmi o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania. Sťažovateľka navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Okrem toho navrhuje odložiť vykonateľnosti oboch napadnutých rozhodnutí.

2. Sťažovateľka podala na mestskom súde žalobou o určenie neplatnosti výpovede, trvania pracovného pomeru a nahradenie trov konania. V podstatnom tvrdila, že žalovaný zamestnávateľ jej pri skončení pracovného pomeru neponúkol vhodné voľné pracovné miesto a neprihliadal na jej zdravotný stav.

3. Mestský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a sťažovateľke určil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu. Výrok o trovách konania mestský súd založil na zásade úspechu v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)

a zároveň uviedol, že nevzhladol v prípade dôvod osobitného zreteľa, pre ktorý by úspešnej strane trovy konania nepriznal podľa § 257 CSP.

4. Sťažovateľka sa v rámci podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP domáhala okrem iného v časti namierenej proti výroku trovách konania postupu podľa § 257 CSP s ohľadom na sociálny aspekt – pretože je starobná dôchodkyňa, navyše ťažko zdravotne postihnutá, ako aj ostatné dôvody vyplývajúce z vykonaného dokazovania.

5. Krajský súd napadnutým rozsudkom v I. výroku potvrdil vecné rozhodnutie mestského súdu a II. výrokom priznal žalovanému trovy odvolacieho konania.

6. Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku krajského súdu mestský rozhodol uznesením z 21. januára 2026 tak, že sťažovateľka je povinná zaplatiť žalovanému trovy konania 1 009 eur. Proti tomuto uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť.

7. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uvádza, že je s napadnutými rozhodnutiami všeobecných súdov týkajúcich sa priznaného nároku na náhradu trov konania nespokojná, preto proti nim podáva ústavnú sťažnosť a podrobuje ich kritike.

8. Krajskému súdu vytýka, že pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliadal len na pomery sťažovateľky a nevzal do úvahy pomery žalovaného, teda neprihliadal na všetky okolnosti prípadu vrátane pomerov všetkých účastníkov konania.

9. Mestskému súdu sťažovateľka vytýka nedostatočné odôvodnenie vo vzťahu k nepoužitelnosti § 257 CSP. Sťažovateľka je presvedčená, že zo spisového materiálu jednoznačne vyplývajú zvláštne okolnosti odôvodňujúce aplikáciu § 257 CSP.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 2. marca 2026 oznámenie o podaní dovolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu „... čo do výroku o potvrdení výroku mestského súdu a čo do výroku o priznaní náhrady trov odvolacieho konania žalovanému...“. Z priloženého dovolania vyplýva, že námietky prezentované v ústavnej sťažnosti a dovolaní sú identické.

12. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľky ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom mestského súdu bol na jej odvolanie príslušný rozhodnúť krajský súd. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľky ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom krajského súdu je na jej dovolanie príslušný rozhodnúť najvyšší súd. Ústavná sťažnosť je tak proti napadnutým rozsudkom mestského a krajského súdu podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu